

*EKOPLAN Pracownia Urbanistyczna
inż. urb. Wojciech Kwiatkowski
ul. W. Trylińskiego 2/115, 10-683 Olsztyn, tel. 502 258 236, ekoplan@op.pl*

*EKOLOGIKA Pracownia Analiz Środowiskowych
mgr inż. Jarosław Mogielnicki
ul. Popiełuszki 26/24, 10-693 Olsztyn, tel. 514 331 937, ekologikaonline@gmail.com*

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OBSZARU ZACHODNIEJ CZĘŚCI
SOŁECTWA ŁOMIANKI DOLNE**

OLSZTYN, CZERWIEC 2017

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OBSZARU ZACHODNIEJ CZĘŚCI SOŁECTWA ŁOMIANKI DOLNE

SPIS TREŚCI

1.	WSTĘP	4
1.1.	PODSTAWA FORMALNO-PRAWNA	4
1.2.	CEL, ZAKRES PROGNOZY	5
1.3.	METODYKA, WYKORZYSTANE MATERIAŁY PRZY SPORZĄDZENIU PROGNOZY	6
1.4.	PROPONOWANE METODY ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚĆ ICH PRZEPROWADZANIA.....	7
2.	POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI NA POZIOMIE UE, KRAJU I REGIONU	7
3.	OGÓLNE INFORMACJE O GMINIE ŁOMIANKI ORAZ TERENIE OBJĘTYM OPRACOWANIEM	8
4.	CHARAKTERYSTYKA STANU ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO	9
4.1.	BUDOWA GEOLOGICZNA.....	9
4.2.	GEOMORFOLOGIA	9
4.3.	WARUNKI GLEBOWE	9
4.5.	WODY PODZIEMNE.....	10
4.6.	WARUNKI KLIMATYCZNE.....	10
4.7.	KOPALINY	11
4.8.	BIORÓŻNORODNOŚĆ.....	11
5.	FORMY OCHRONY PRZYRODY	11
6.	ZAGADNIENIA PROBLEMOWE	14
6.1.	DIAGNOZA STANU ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO W KONTEKŚCIE OCHRONY GATUNKU PACHNICY DĘBOWEJ I REWITALIZACJI STARORZECZA WISŁY.....	14
6.2.	OCENA CIĄGŁOŚCI KORYTARZA EKOLOGICZNEGO	14
6.3.	OKREŚLENIE PRZYDATNOŚCI TERENU DLA ROLNICTWA I ZABUDOWY ZAGRODOWEJ M.IN. ZE WZGLĘDU NA OGRANICZENIA WYNIKAJĄCE Z OCHRONY PRZYRODY ORAZ RYZYKO POWODZIOWE	15
7.	OCENA STANU ŚRODOWISKA ORAZ ŹRÓDŁA ZAGROŻEŃ	15
7.1.	JAKOŚĆ WÓD POWIERZCHNIOWYCH, PODZIEMNYCH	15
7.2.	JAKOŚĆ POWIETRZA ATMOSFERYCZNEGO	16
7.3.	KLIMAT AKUSTYCZNY	16
7.4.	PROMIENIOWANIE ELEKTROMAGNETYCZNE NIEJONIZUJĄCE	16
7.5.	TRANSPORT	16
7.6.	GOSPODARKA KOMUNALNA.....	16
7.7.	OBSZARY BEZPOŚREDNIEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ.....	17
7.8.	OBSZARY NATURALNYCH ZAGROŻEŃ GEOLOGICZNYCH.....	17
8.	STAN ISTNIEJĄCY NA OBSZARACH PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE W MYŚL USTAWY Z DNIA 16 KWIEŃNIA 2004R. O OCHRONIE PRZYRODY OBJĘTYCH PLANEM	18
9.	CHARAKTERYSTYKA USTALEŃ PROJEKTU MPZP	18
10.	POTENCJALNE ZMIANY W ŚRODOWISKU PRZY DOTYCHCZASOWYM UŻYTKOWANIU (WARIANT ZEROWY)	18
11.	SKUTKI DLA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO WYNIKAJĄCE Z PROJEKTOWANEGO PRZEZNACZENIA TERENU	18
12.	PROGNOZOWANE SKUTKI WPŁYWU REALIZACJI PROJEKTU PLANU NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA	20
12.1.	RÓŻNORODNOŚĆ BIOLOGICZNA	20
12.2.	LUDZIE	21
12.3.	POWIERZCHNIA ZIEMI I GLEBY.....	22
12.4.	WODY PODZIEMNE I POWIERZCHNIOWE	22
12.5.	ZANIECZYSZCZENIE POWIETRZA ATMOSFERYCZNEGO.....	23
12.6.	KLIMAT	23
12.7.	ODPADY	23

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OBSZARU ZACHODNIEJ CZĘŚCI SOŁECTWA ŁOMIANKI DOLNE

12.8.	ZASOBY NATURALNE	24
12.9.	ZABYTKI.....	24
12.10.	DOBRA MATERIALNE	24
13.	INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO	24
14.	WPŁYW REALIZACJI PROJEKTU PLANU NA OBSZARY CHRONIONE, W TYM OBJĘTE SIECIĄ NATURA 2000	24
15.	ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZENIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO	26
16.	PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH W STOSUNKU DO PRZEWIDYWANYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU	27
17.	STRESZCZENIE	28
18.	ZAŁĄCZNIKI GRAFICZNE	29

1. WSTĘP**1.1. PODSTAWA FORMALNO-PRAWNA**

Podstawę prawną sporządzenia prognozy środowiskowej stanowią:

- Ustawa z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353);
- Ustawa z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073);
- Uchwała Nr XXXIII/254/2009 Rady Miejskiej w Łomiankach dnia 26 lutego 2009r. w sprawie przystąpienia do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru zachodniej części sołectwa Łomianki Dolne, zmieniona Uchwałą Nr XIX/106/2011 Rady Miejskiej w Łomiankach z dnia 22 grudnia 2011 r.

Wybrane dokumenty prawne zastosowane do sporządzenia prognozy środowiskowej:

- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r., poz. 519.);
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2016 r. poz. 2134 z późn.zm.);
- Ustawa z dnia 18 lipca 2001r. Prawo wodne (Dz. U. z 2015 r. poz. 469 z późn. zm.);
- Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 909 z późn.zm.);
- Ustawa z dnia 9 czerwca 2011r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2016 r. poz. 1131 z późn.zm.);
- Ustawa z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (Dz. U. z 2016 r. , poz. 1987 z późn. zm.);
- Ustawa z dnia 28 września 1991r. o lasach (Dz. U. z 2017 r., poz. 788);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112);
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2016, r. poz. 71);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r. poz. 1408);
- Rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych (Dz. U. 2012 r. poz. 463);
- Rozporządzenie Wojewody Warszawskiego z dnia 29 sierpnia 1997r. w sprawie utworzenia obszaru chronionego krajobrazu na terenie województwa warszawskiego (Dz. Urz. Woj. Warsz. z dnia 16 września 1997 r. Nr 43, poz. 149 oraz z dnia 3 sierpnia 2000 r. Nr 93, poz. 911);
- Rozporządzenie Nr 3 Wojewody Mazowieckiego z dnia 13 lutego 2007r. w sprawie Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 42, poz. 870, ze zm.);
- Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 10 czerwca 2015r. w sprawie rezerwatu przyrody „Jezioro Kiełpińskie” (Dz. Urz. Woj. Maz. 2015 r. poz. 5461);
- Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 24 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Środkowej Wisły PLB140004 (Dz. Urz. Woj. Maz. 2014 r. poz. 4572);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. 2014 r. poz. 1800);

Na szczeblu międzynarodowym stanowią:

- Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko.
- Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska.

Uchwały, dokumenty planistyczne:

- Uchwała Nr IX/90/2015 Rady Miejskiej w Łomiankach z dnia 13 sierpnia 2015 r. w sprawie uchwalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Łomianki.

1.2. CEL, ZAKRES PROGNOZY

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko jest dokumentem opracowanym na potrzeby projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru zachodniej części sołectwa Łomianki Dolne w gminie Łomianki. Celem prognozy jest identyfikacja oddziaływań pośrednich i bezpośrednich na środowisko przyrodnicze w przypadku realizacji ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a także przedstawienie kompensacji i rozwiązań eliminujących negatywne skutki realizacji planu na poszczególne elementy środowiska.

Prognozę opracowano zgodnie z zakresem oraz stopniem szczegółowości uzgodnionym przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie - Pismo Znak: WOOŚ-I.411.324.2012.DC. Państwowy Powiatowy Inspektorat Sanitarny nie ustosunkował się do prośby o uzgodnienie zakresu i stopnia szczegółowości prognozy.

W ramach prognozy oddziaływania na środowisko przeprowadzono:

- ocenę walorów i warunków środowiskowych obszaru planu i jego otoczenia;
- ocenę skutków wpływu dotychczasowego sposobu użytkowania terenu na środowisko;
- analizę wpływu realizacji projektowanego dokumentu na cele ochrony obszarów Natura 2000;
- analizę wpływu ustaleń projektu planu na pozostałe obszary chronione;
- analizę i ocenę potencjalnych zagrożeń dla środowiska powstałych w wyniku realizacji ustaleń planu;
- ocenę występowania przewidywanych znaczących oddziaływań na środowisko związanych z realizacją planu;
- wskazano sposoby zapobiegania oraz ograniczenia negatywnych oddziaływań na środowisko.

Niniejsza prognoza zgodnie z art. 51 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko:

zawiera:

- informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami.
- informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy.
- propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania.
- informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.
- streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym.

określa, analizuje i ocenia:

- istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu;
- stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem;

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OBSZARU ZACHODNIEJ CZĘŚCI SOŁECTWA ŁOMIANKI DOLNE

- istniejące problemy ochrony środowiska z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody;
- cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu;
- przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na cele i podmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a- w szczególności: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

przedstawia:

- rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i podmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
- biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – informacja o braku konieczności przedstawienia rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie.

1.3. METODYKA, WYKORZYSTANE MATERIAŁY PRZY SPORZĄDZENIU PROGNOZY

Prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono wykorzystując informacje pozyskane podczas wizji terenowych oraz w oparciu o analizę danych pochodzących z następujących publikacji:

- Dendrologia, Seneta W., PWN Warszawa, 1981r.;
- Polska Północno-Wschodnia, Kondracki J., Państwowe Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1972r.;
- Geomorfologia, Klimaszewski M. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1978;
- Kształtowanie krajobrazu a ochrona przyrody, Buchwald K., Państwowe Wydawnictwo Rolnicze i Leśne. Warszawa 1975r.;
- Tomiałojć L, Stawarczyk T., Awifauna Polski, Rozmieszczenie, liczebność i zmiany, Pro Natura, Wrocław 2003r.;
- Mapa Głównych Zbiorników Wód Podziemnych w skali 1: 500 000;
- Polityka Ekologiczna Państwa w latach 2009 – 2012 z perspektywą do roku 2016, Warszawa 2008r.;
- Plan zagospodarowania przestrzennego województwa mazowieckiego, Warszawa 2014r.;
- Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe dla obszaru miasta i gminy Łomianki z elementami opracowania ekofizjograficznego problemowego dotyczącego zagadnień związanych z prawną ochroną przyrodniczą oraz zagrożeniem występowania powodzi, Jacek Skorupski - Pracownia Ochrony Środowiska, Warszawa 2013 r.;
- Strategia rozwoju gminy Łomianki na lata 2016- 2030, Łomianki, 2016r.;
- Program ochrony środowiska dla gminy Łomianki na lata 2008-2015, Państwowy Instytut Geologiczny, Łomianki, 2008r.;
- Fauna Doliny Łomiankowskiej, J. Romanowski, Łomianki, 2008 r.;
- Krajobraz i roślinność rzeczywista gminy Łomianki, J. Matuszkiewicz, A. Kowalska, Warszawa, 2009 r.;
- Analiza zmian w zagospodarowaniu przestrzennym Miasta i Gminy Łomianki w okresie 2009-2015, Łomianki, 2016 r.;
- mapy zagrożenia powodziowego, Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, Wydanie I, 2013 r. , pliki *.shp z kwietnia 2015 r.
- serwery wms.

1.4. PROPONOWANE METODY ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚĆ ICH PRZEPROWADZANIA

Skutki oddziaływania realizacji projektu planu przyjmują postać zmian z w zabudowie, zagospodarowaniu lub użytkowaniu terenu zgodnie z przeznaczeniem oraz zasadami zagospodarowania określonych ustaleniami planu. Do czasu realizacji ustaleń planu, tereny pozostają w dotychczasowym użytkowaniu. Analizowany projekt dokumentu nie przewiduje tymczasowych sposobów zagospodarowania. Nie jest określona instytucja odpowiedzialna za zakres i częstotliwość obserwacji i oceny realizacji planów miejscowych. Zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym można przyjąć, iż monitoringiem realizacji planów miejscowych zajmuje się burmistrz w ramach opracowywania analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym, o której mowa w w/w przepisie. Za monitorowanie stanu środowiska i przyrody odpowiedzialne są odpowiednie organy administracji w zakresie swoich kompetencji. Monitoring i płynące z niego wnioski powinien obejmować:

- monitorowanie przestrzeni przyrodniczej poddanej zmianie zagospodarowania, przeprowadzane cyklicznie;
- monitorowanie stanu siedlisk „naturowych”, przeprowadzane cyklicznie;
- monitorowanie ostoi pachnicy dębowej, przeprowadzane cyklicznie;
- monitorowanie zagrożeń jakie niesie za sobą nowe zagospodarowanie (nowe inwestycje) lub jego brak, przeprowadzane cyklicznie;
- monitorowanie zagrożeń powodziowych i podtopień w odniesieniu do tempa i intensywności rozwoju zabudowy mieszkaniowej na obszarze Doliny Łomiankowskiej, przeprowadzane corocznie;
- monitorowanie zmian sposobu zagospodarowania (tempa i kierunków zachodzących zmian) wynikających z realizacji ustaleń planistycznych przeprowadzany w ramach oceny aktualności planu miejscowego.

2. POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI NA POZIOMIE UE, KRAJU I REGIONU

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obszaru zachodniej części sołectwa Łomianki Dolne jest zgodny z ustaleniami obowiązującego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miast i gminy Łomianki, przyjętego w 2015 r., z aktualnym planem zagospodarowania przestrzennego województwa mazowieckiego oraz innymi dokumentami strategicznymi na poziomie kraju i regionu.

Według aktualnego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Łomianki obszar objęty planem położony jest w następujących strefach funkcjonalnych:

- **Strefa 1 - Korytarz ekologiczny Wisły** - strefa związana z głównie z ochroną środowiska - wał przeciwpowodziowy.
- **Strefa 4 – Dolina Łomiankowska** – rekreacja i osadnictwo dla której dominującym przeznaczeniem są tereny zabudowy zagrodowej, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz tereny sportu i rekreacji.
- **Strefa 7 – Centralna Wielofunkcyjna**, dla której przeznaczeniem dominującym są: tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej, bliźniaczej i szeregowej, tereny zabudowy śródmiejskiej wielofunkcyjnej, tereny zabudowy usługowej.

Omawiany plan miejscowy uwzględni cele ustanowione na szczeblu krajowym, europejskim dotyczące przede wszystkim:

- działań w zakresie ochrony środowiska: przeciwdziałania zmianie klimatu, działania w sprawie przyrody i różnorodności biologicznej, działania w sprawie środowiska naturalnego, zdrowia i jakości życia, zrównoważone wykorzystanie gospodarki zasobami naturalnymi i odpadami. **Szósty program działań wspólnoty europejskiej w dziedzinie środowiska**. Szósty Program ustanowiła decyzja 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002r. ustanawiająca szósty wspólnotowy program działań w zakresie ochrony środowiska naturalnego;

- działań w zakresie przedsiębiorczości oraz spójności społecznej. **Strategia Lizbońska - droga do sukcesu zjednoczonej Europy** powstała w 2000r. Głównym celem Strategii Lizbońskiej jest stworzenie w Europie do roku 2010, najbardziej konkurencyjnej gospodarki na świecie;
- działań w zakresie trwałego i zrównoważonego rozwoju w kontekście rozwoju społeczno-gospodarczego. **Zrównoważona Europa dla lepszego świata – strategia zrównoważonego rozwoju Unii Europejskiej, tzw. strategia z Goeteborga**. Dotyczy ona najpoważniejszych zagrożeń dla zrównoważonego rozwoju w Europie i na świecie, tak zwanych tendencji niezrównoważonych. Należą do nich: zmiany klimatyczne, zdrowie publiczne, transport i wykorzystanie gruntów, zarządzanie zasobami naturalnymi, wyzwania związane ze starzeniem się społeczeństwa, ubóstwo i wyłączenie społeczne;
- działań w zakresie trwałego, zrównoważonego rozwoju. **Polska 2025. długookresowa strategia trwałego i zrównoważonego rozwoju**, to dokument programowy o charakterze ramowym, oparty na koncepcji trwałego, zrównoważonego rozwoju, będący pierwszą próbą określenia wizji Polski do roku 2025 i wskazujący główne kierunki działań w zakresie polityki społecznej, rozwoju gospodarki i polityki państwa w zakresie ochrony środowiska, gospodarki przestrzennej i regionalnej.
- działań w zakresie ochrony środowiska. **II Polityka Ekologiczna Państwa**, to dokument nawiązujący do Strategii Trwałego i Zrównoważonego Rozwoju określający cel oraz zakres działań na rzecz ochrony środowiska w trzech horyzontach: do roku 2002, do roku 2010 i do roku 2025. Dokument ten wskazuje narzędzia ochrony środowiska: instytucjonalne, prawne, gospodarcze, naukowe, a także problemy związane ze współpracą międzynarodową ze szczególnym uwzględnieniem UE. Dokument zakłada w dziedzinie w przemyśle i energetyce wdrażanie metod czystszej produkcji, poprawę efektywności energetycznej, a także stosowanie alternatywnych surowców oraz alternatywnych i odnawialnych źródeł energii.
- działań w zakresie ochrony powietrza atmosferycznego. **Polityka ekologiczna państwa w latach 2009 – 2012 z perspektywą do roku 2016**. Jednym z celów dotyczących planowania przestrzennego zawartych w PEP jest przywrócenie właściwej roli planowania przestrzennego na obszarze całego kraju, w szczególności dotyczy to miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które powinny być podstawą lokalizacji nowych inwestycji. Szczególnie trudne zadania związane z ochroną atmosfery, a właściwie z przeciwdziałaniem zmianom klimatu;
- działań w zakresie kształtowania struktur przyrodniczych poprzez osiągnięcie odpowiedniej jakości środowiska przyrodniczego oraz jego walorów. **Koncepcja Zagospodarowania Kraju 2030**. Głównymi celami są: podwyższenie konkurencyjności głównych ośrodków miejskich Polski w przestrzeni europejskiej poprzez ich integrację funkcjonalną przy zachowaniu policentrycznej struktury systemu osadniczego sprzyjającej spójności, budowanie spójności terytorialnej i przeciwdziałanie marginalizacji obszarów problemowych, tworzenie warunków dla skutecznej, efektywnej i partnerskiej realizacji działań rozwojowych ukierunkowanych terytorialnie;
- działań w zakresie właściwego gospodarowania odpadami. **Krajowy Plan Gospodarki Odpadami**. Obejmuje pełen zakres zadań koniecznych do zapewnienia zintegrowanej gospodarki odpadami w kraju w sposób zapewniający ochronę środowiska, uwzględniając obecne i przyszłe możliwości i uwarunkowania ekonomiczne oraz poziom technologiczny istniejącej infrastruktury. Plan uwzględnia tendencje we współczesnej gospodarce światowej, jak również krajowe uwarunkowania rozwoju gospodarczego;
- działań w zakresie zapewnienia właściwych relacji pomiędzy poszczególnymi elementami zagospodarowania przestrzennego i racjonalnym gospodarowaniem zasobami naturalnymi. **Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego**.

3. OGÓLNE INFORMACJE O GMINIE ŁOMIANKI ORAZ TERENIE OBJĘTYM OPRACOWANIEM

Gmina Łomianki zajmuje powierzchnię 38,83 km². Położona jest na północ od Warszawy, na lewym brzegu Wisły. Administracyjnie jest gminą miejsko-wiejską (miasto zajmuje 8,4 km²) należącą do powiatu warszawskiego

zachodniego. Łomianki graniczą z gminą Czosnów (powiat nowodworski z gminą Jabłonna (powiat legionowski - granica na Wiśle), z dzielnicą Białotęka m. st. Warszawy (granica na Wiśle), z dzielnicą Bielany m. st. Warszawy, od południowego zachodu z gminą Iżabelin (powiat warszawski zachodni). Gmina położona jest pomiędzy dwoma dużymi jednostkami przyrodniczo- krajobrazowymi – Puszcza Kampinoską i Doliną Środkowej Wisły. Część gminy (ok. 5,5 km²) znajduje się w granicach Parku Narodowego Puszcza Kampinoska, a pozostała część położona jest w jego otulinie.

Teren położony jest w północno-wschodniej części gminy Łomianki w bezpośrednim sąsiedztwie międzywala i koryta rzeki Wisły. Powierzchnia analizowanego obszaru zachodniej części sołectwa Łomianki Dolne wynosi ca 178,33 ha. Obszar objęty opracowaniem stanowią przede wszystkim użytki rolne (w większości odłogowane), zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, drogi oraz ciek wodny (lokalny korytarz ekologiczny). Na analizowanym terenie wyróżniono ponadto niewielkie zadrzewienia rosnące pojedynczo lub tworzące niewielkie płyty. Dominuje wierzba biała, topola osika, sosna pospolita, brzoza brodawkowata, klon jesionolistny, topola czarna. Omawiany obszar charakteryzuje się łagodnym ukształtowaniem powierzchni terenu.

4. CHARAKTERYSTYKA STANU ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

4.1. BUDOWA GEOLOGICZNA

Zgodnie z „Opracowaniem ekofizjograficznym dla obszaru miasta i gminy Łomianki z elementami opracowania ekofizjograficznego problemowego dotyczącego zagadnień związanych z prawną ochroną przyrodniczą oraz zagrożeniem występowania powodzi z 2014 r. obszar planu został zakwalifikowany do rejonu o niekorzystnych warunkach budowlanych obejmujący tereny starorzeczy na tarasie zalewowym oraz międzywymowe obniżenia deflacyjne na tarasie nadzalewowym. Podłoże w tym rejonie nie nadaje się do bezpośredniego fundamentowania – występują tu nienośne piaski próchniczne, namuły i namuły torfiaste. Zwierciadło wód gruntowych podchodzi pod powierzchnię terenu, bądź też obniża się okresowo do mniej więcej 1 m p.p.t. Tereny te podczas roztopów bądź nasilonych opadów są zalewane lub podtapiane. Na tarasie zalewowym wyższym zjawisko podtapiania ma miejsce również przy podwyższonych stanach wody w Wiśle.

4.2. GEOMORFOLOGIA

Obszar planu położony jest na tarasie zalewowym wyższym. Taras ten zajmuje teren zakola Wisły tworząc rozległą, płaską powierzchnię położoną na wysokości 2-3 m nad poziomem Wisły, lokalnie nazywany Doliną Łomiankowską. W obrębie doliny wyraźnie zaznacza się przebieg dawnego koryta Wisły, w postaci starorzecza obejmującego 5 większych i kilka mniejszych zbiorników wodnych połączonych ciekami wodnymi zwanymi Strugą Dziekanowską

4.3. WARUNKI GLEBOWE

Na terenie tarasu zalewowego dominują mady właściwe (gleby napływowe) oraz gleby gruntowo-glejowe występujące w rejonie starorzecza Wisły. Część gleb to chronione grunty III klasy bonitacji. Pozostałe charakteryzują się średnią przydatnością do produkcji rolnej.

Wraz z rozwojem zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej sukcesywnie ubywa użytków rolnych a ponadto znaczne powierzchnie terenów rolnych nie są użytkowane i podlegają wtórnej sukcesji roślin. Według aktualnych przepisów przeznaczenie na cele nierolnicze gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas I-III wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw rozwoju wsi i dokonuje się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego

4.4. WODY POWIERZCHNIOWE

Obszar objęty planem położony jest w granicach bezpośredniej zlewni Wisły (zlewnia I rzędu). Wisła wyznacza wschodnią i północną granicę gminy, biegnącą środkiem koryta rzeki. W granicach Łomianek długość odcinka Wisły wynosi ok. 11 km. Na całej długości strefa korytowa rzeki jest obudowana wałami przeciwpowodziowymi, zarówno na lewym jak i na prawym brzegu. Szerokość strefy korytowej w tzw. międzywałach wynosi na przeważającej długości ok. 1 km, jedynie w okolicach Łomianek Dolnych zwęża się do ok. 900 m. Koryto rzeki jest nieregularne, a jego szerokość waha się od 200 do 800 m, w rejonie planu 300 – 400 m. W korycie występują liczne wyspy i łąchy piaszczyste. Na odcinku łomiankowskim średni poziom wody w rzece wynosi od 75,3 m n.p.m. do 73,4 m n.p.m. przy spadku ok. 0,36 0/00.

Poza Wisłą znaczącym ciekim na terenie gminy jest Struga Dziekanowska. Bierze ona początek w rejonie Burakowa i płynie przez taras zalewowy wyższy, uchodząc do Wisły w rejonie Nowego Dziekanowa. Jej długość wynosi ok. 10 km. Na długości ok. 5 km struga zmienia się w jeziora – starorzecza. Ciek ma szerokość ok. 1 m. Okresowo na niektórych odcinkach przepływ w strudze zanika. Ciek kończy bieg uchodząc do Wisły poprzez służę na wale przeciwpowodziowym w Dziekanowie Nowym. Ciek ten w kwalifikacji melioracyjnej nazywany jest Rowem A.

4.5. WODY PODZIEMNE

Pod względem hydrogeologicznym teren gminy położony jest w części środkowej Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) o nazwie Subniecka Warszawska. Występują tu dwa użytkowe piętra wodonośne: trzeciorzędowe i czwartorzędowe.

Trzeciorzędowe piętro wodonośne związane jest z osadami piaszczystymi miocenu i oligocenu zalegającymi pod nakładem czwartorzędu i pod ponad 100-metrowym pokładem mułków i ilów pliocenu. Osady oligocenu są głównym, najbardziej wydajnym i najcenniejszym z uwagi na korzystne własności chemiczne poziomem wodonośnym w rejonie aglomeracji warszawskiej. Zwierciadło wód oligoceńskich zalega na głębokości 200÷250 m ppt.

Czwartorzędowe piętro wodonośne. Warstwę wodonośną stanowią plejstocenyjskie piaski i żwiry wypełniające pradolinę Wisły. Utwory wodonośne podścielone są ilami pliocenu. Swobodne zwierciadło wody tworzy niemal jednolity horyzont wodny pozostający w związku hydraulicznym z wodami powierzchniowymi. Regionalną bazę drenażu wyznacza poziom wody w Wiśle. Na ograniczonych terenach, głównie w obrębie tarasu zalewowego, gdzie warstwa spoiwych gruntów madowych lokalnie schodzi do poziomu ok. 8 m p.p.t., lustro wód podziemnych może mieć charakter lekko napięty. Omawiane wody czwartorzędowego piętra wodonośnego stanowią poziom użytkowy ujmowany studniami głębinowymi, m.in. ujęcia komunalnego oraz otworami zakładowymi. Studnie mają głębokość ok. 20÷25 m i wydajności rzędu 10÷30 m³/h. Wody zasilane są infiltracyjnie i lateralnie dopływem podziemnym skierowanym od południowego zachodu w stronę doliny Wisły.

4.6. WARUNKI KLIMATYCZNE

Pod względem regionalizacji klimatycznej (wg A. Wosia), rejon Łomianek sytuuje się w północno-wschodniej części XVII regionu klimatycznego zwanego Regionem Środkowopolskim. Obszar ten cechuje się rosnącym kontynentalizmem w kierunku wschodnim. Na obszarze gminy roczna temperatura powietrza osiąga około 7,5÷8,1°C. Średnie roczne zachmurzenie wynosi przeciętnie 6,6÷6,8 w skali pokrycia nieba 0÷10. Średnia roczna opadów jest niższa od średniej dla Polski (600 mm) i wynosi 500÷550 mm. Frekwencja dominujących zachodnich kierunków wiatrów wynosi ok. 45%, przy czym zaznacza się stosunkowo duży udział wiatrów z kierunków wschodnich – ok. 27%.

Powyższe dane mają charakter ogólny, w rzeczywistości ulegają one lokalnemu zróżnicowaniu pod wpływem rzeźby terenu, szaty roślinnej i własności termicznych gruntów. Różnice najwyraźniej zaznaczają się pomiędzy Doliną Łomiankowską z korytem Wisły a tarasami nadzalewowymi z Puszcą Kampinoską. Na tereny niżej położone wpływają zimne masy powietrza, a płytko zalegające wody gruntowe powodują wolniejsze nagrzewanie się

przygruntowej warstwy powietrza, co wywołuje inwersję termiczną. Na terenach inwersyjnych częściej pojawiają się przymrozki, mgły i zamglenia. Tak więc w obrębie gminy można wyróżnić dwa podtypy klimatu lokalnego o cechach mniej lub bardziej korzystnych: klimat Doliny Łomiankowskiej o cechach mniej korzystnych dla stałego pobytu ludzi oraz klimat wyższych położonych partii gminy (Dąbrowa), o cechach korzystniejszych dla stałego pobytu ludzi.

4.7. KOPALINY

Na obszarze objętym planem ani w jego bezpośrednim sąsiedztwie nie występują udokumentowane złoża kopalin.

4.8. BIORÓŻNORODNOŚĆ

Według opracowania ekofizjograficznego z 2014 r. analizowany obszar przyporządkowany został do: Regionu 2 - Taras zalewowy wysoki - tzw. Dolina Łomiankowska, który obejmuje wysokie holocenijskie tarasy akumulacyjne Wisły. Jest największym z regionów w gminie i cechuje się absolutną dominacją siedlisk łągi jesionowo-wiązowego, przy niewielkim udziale łągi topolowej i wód powierzchniowych (głównie jeziora: Dziekanowskie i Kiepińskie). Region ten mieści się w całości w granicach gminy. Zbiorowiska zostały całkowicie przekształcone. Wyjątek stanowią fragmenty Strugi Dziekanowskiej – gdzie odszańcenie jest oceniane na duże i bardzo duże. W roślinności rzeczywistej dominują zbiorowiska zbliżone do typu łąki rajgrasowych - świeże i umiarkowanie wilgotne, zbiorowiska pól ornych i ugorów, zbiorowiska bylin wrotczyca i bylic, kompleksy zbiorowisk sadów i ogrodów oraz roślinność kultywowana ogrodów. Zbiorowiska roślinności wodnej i przywodnej (szuwały grupy trzcinowych) związane są z ciągiem starorzeczy Wisły. Zbiorowiska leśne tworzą drzewostany o niezidentyfikowanej klasyfikacji fitosocjologicznej zbudowane głównie z topoli, wierzby, olszy czarnej z silnie rozwiniętą warstwą krzewów z bzem czarnym. Stanowią stadia degeneracji naturalnych łąg topolowych lub jesionowo-wiązowych.

5. FORMY OCHRONY PRZYRODY

W granicach obszaru objętego planem lub w jego bezpośrednim sąsiedztwie ustanowiono następujące formy ochrony przyrody:

- a) **Warszawski Obszar Chronionego Krajobrazu**
- b) **Obszar Natura 2000 Kampinoska Dolina Wisły PLH 140029**
- c) **Obszar specjalnej ochrony ptaków Dolina Środkowej Wisły PLB 140004**

Cały obszar planu położony jest w granicach **Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (WOChK) - strefa zwykła**, utworzonego na podstawie rozporządzenia Wojewody Warszawskiego z dnia 29 sierpnia 1997 r. w sprawie utworzenia obszaru chronionego krajobrazu na terenie województwa warszawskiego (Dz. Urz. Woj. Warsz. z dnia 16 września 1997 r., Nr 43, poz. 149 oraz z dnia 3 sierpnia 2000 r., Nr 93, poz. 911). 13 lutego 2007 r. zostało uchwalone rozporządzenie Nr 3 Wojewody Mazowieckiego w sprawie Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 42, poz. 870, ze zm.) zmieniające zasady gospodarowania w jego granicach. Zgodnie z obowiązującym rozporządzeniem obszar ten obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwości zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem, a także pełniącą funkcję korytarzy ekologicznych.

W strefie zwykłej WOChK zakazuje się:

- zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;

- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353);
- likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
- lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 20m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej; w przypadku m. st. Warszawy w odniesieniu do lokalizowania obiektów budowlanych zakaz ten obowiązuje w odległości mniejszej niż 10 m oraz ogrodzeń w odległości mniejszej niż 5m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

2,39% powierzchni (4,27 ha) obszaru planu położone jest w granicach **Obszaru Natura 2000 Kampinoska Dolina Wisły PLH 140029**. Obszar mający znaczenie dla Wspólnoty został po raz pierwszy zatwierdzony Decyzją Komisji Europejskiej z dnia 10 stycznia 2011 r. w sprawie przyjęcia na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG czwartego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na kontynentalny region biogeograficzny (nr aktu normatywnego C(2010) 9669), opublikowaną w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 8 lutego 2011 r. Obecnie zatwierdzony Decyzją Komisji z dnia 16.11.2012r. w sprawie przyjęcia na mocy dyrektywy Rady 92/43/EEC, szóstego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na kontynentalny region biogeograficzny (Dz. U. UE z dnia 26.01.2013r.)

Kampinoska Dolina Wisły obejmuje odcinek rzeki pomiędzy Warszawą a Płockiem. Naturalne, roztopowe koryto rzeki, charakteryzujące się występowaniem licznych łąk i namulisk. Kształtowane jest dynamicznymi procesami erozyjno – akumulacyjnymi, warunkującymi powstawanie naturalnych fitocenozy leśnych i nieleśnych w swoistym układzie przestrzennym. W dolinie zachowały się liczne tworzące charakterystyczne ciągi starorzecza, otoczone mozaiką zarośli wierzbowych, lasów łęgowych oraz ekstensywnie użytkowanych łąk i pastwisk. Jedne z najcenniejszych fragmentów lasów łęgowych znajdują się właśnie w gminie Łomianki w obrębie **rezerwatu przyrody „Ławice Kiełpińskie”**, oddalonego od obszaru opracowania o kilkanaście metrów. Przedmiotami ochrony są siedliska przyrodnicze związane z doliną Wisłą. Bezpośrednio z korytem rzeki związane są nadrzeczne łągi wierzbowe i topolowe, których występowanie ograniczone jest do międzywala i starszych wysp. Tereny przyskarpowe wieńczące dolinę Wisły, porastają łągi olszowo- jesionowe. Prezentują różne fazy rozwojowe, od dojrzałych i reprezentatywnych płatów po stosunkowo młode fitocenozy z niedojrzałym drzewostanem, stanowiące początkową fazę regeneracyjną. Dopelnieniem krajobrazu leśnego są łągi wiązowo- jesionowe oraz grądy subkontynentalne. Z rzeką nierozdzielnie związane są starorzecza zwane wiśliskami.

W obrębie doliny znaczący udział mają łąki, do najcenniejszych należą ekstensywnie użytkowane łąki rajgrasowe oraz bardzo rzadkie w obrębie tarasu zalewowego zmiennowilgotne łąki trzęślicowe. W obrębie obszaru występuje jedna z najliczniejszych w Polsce populacji bolenia. Z korytem rzeki związane są także populacje bobra oraz wydry. Starorzecza z kolei stanowią siedlisko życia dla kumaka nizinnego i trzaski grzebieniastej. Obszar powiązany jest przede wszystkim z Doliną Środkowej Wisły PLB140004.

2,39% powierzchni planu (4,27ha), zajmuje teren w granicach **Obszaru specjalnej ochrony Doliny Środkowej Wisły PLB 140004** wyznaczonego rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2004r (Dz.U. Nr 229, poz. 2313), na podstawie Dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie dzikich ptaków. Granice obszaru zweryfikowano na mocy Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. Nr 25, poz. 133; zał.)

Dolina Wisły to jedna z ostatnich dużych, naturalnych, zalewowych dolin rzecznych Europy. Stanowi optymalny biotop dla wielu rzadkich i ginących gatunków ptaków. Tworzy go odcinek Wisły o długości ok. 260 km, pomiędzy miastem Puławy a Płockiem, z licznymi wyspami (od łąch piaszczystych po dobrze uformowane wyspy porośnięte roślinnością zielną). Brzegi rzeki wraz z terasą zalewową zajmują intensywnie eksploatowane zarośla wikliny, łąki i pastwiska. O dużych walorach przyrodniczych decydują zachowane fragmenty lasów łągowych wierzbowo- topolowych, spotykane obecnie sporadycznie w dolinach dużych rzek, a także obecność znacznych powierzchni porośniętych nadrzecznymi zaroślami wierzbowymi, których występowanie wiąże się z powstawaniem świeżych aluwii. Obecność specyficznych środowisk sprawiła, że obszar ten stał się bardzo ważną ostoją ptaków wodno-błotnych, zapewniającą miejsca łągowe dla 40-50 gatunków ptaków. Jest to najważniejsze łągowisko mewy siwej i rybitwy białoczelnej w Polsce, jedno z ważniejszych rybitwy rzecznej i mewy czarnogłowej. Stanowi też miejsce gniazdowania wielu rzadkich gatunków ptaków takich jak ostrzygojad czy ohar.

Obszar ma ogromne znaczenie jako korytarz migracyjny ptaków – krzyżówki, czapli siwej, bociana czarnego i sieweczki obrożnej, które zatrzymują się w dolinie rzeki podczas sezonowych wędrówek. Jest także miejscem schronienia dla gatunków zimujących – gągoła, nurogęsi, bielaczka oraz krzyżówki. Ponadto Dolina Środkowej Wisły stanowi ważny korytarz przepływu genów pomiędzy populacjami gatunków o rozległych i rozczłonkowanych zasięgach, a także korytarze ekspansji gatunków pierwotnie występujących w basenie Bałtyku na tereny śródlądzia kraju. W celu zachowania ostoi rzadkich i ginących gatunków ptaków łągowych oraz zmniejszenia presji aglomeracji miejskich część wysp, piaszczystych łąk i łąwic objęta została ochroną rezerwatową (m.in. „Ławice Kiełpińskie” i „Kępy Kazańskie”) oraz włączona do obszarów chronionego krajobrazu.

Na obszarze objętym planem stwierdzono występowanie siedlisk chronionych. Rozpoznanie siedlisk chronionych dokonano na podstawie opracowania „Krajobraz i roślinność rzeczywista gminy Łomianki” (dr hab. J. M. Matuszkiewicz, dr A. Kowalska, Warszawa, 12.2009 r.) oraz mapy roślinności rzeczywistej, zdjęć lotniczych oraz kartowania terenu. Chronione siedliska to:

- **Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie *Arrhenatherion elatioris* (6510),**
- **Starorzeczka i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheton*, *Potamion* (3150)**
- **łąg topolowy *Populetum albae* (91E0-2).**

Inwentaryzacja przyrodnicza potwierdza występowanie w obrębie obszaru objętego planem ostoi **pachnicy dębowej *Osmoderma eremita***.

Ponadto obszar planu położony jest w odległości ok. 150 m w kierunku wschodnim od rezerwatu przyrody „Jezioro Kiełpińskie”, ok. 2,4 km w kierunku południowo-zachodnim od granicy Kampinoskiego Parku Narodowego oraz obszaru Natura 2000 Puszcza Kampinoska PLC140001, w granicach którego znajduje się w odległości ca 3,5 km rezerwat przyrody Sieraków. Obszar planu, podobnie jak cała gmina znajduje się w **Otulinie Kampinoskiego Parku Narodowego**.

6. ZAGADNIENIA PROBLEMOWE**6.1. DIAGNOZA STANU ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO W KONTEKŚCIE OCHRONY GATUNKU PACHNICY DĘBOWEJ I REWITALIZACJI STARORZECZA WISŁY**

Na obszarze opracowania stwierdzono występowanie pachnicy dębowej *Osmoderma eremita*. Pachnica dębowa w Polsce jest na mocy Rozporządzenia Ministra Środowiska objęta ścisłą ochroną gatunkową. Jest również chroniona na kanwie Dyrektywy Siedliskowej UE 92/43/EWG jako gatunek priorytetowy. Po wejściu Polski do Unii Europejskiej występowanie pachnicy dębowej na danym terenie, podobnie jak obecność innych gatunków i siedlisk przyrodniczych, wymienionych w załącznikach Dyrektywy Siedliskowej, może stanowić podstawę do wyznaczenia Specjalnego obszaru ochrony siedlisk sieci Natura 2000. Instrumentem prawnym na poziomie krajowym regulującym tworzenie tego typu obszarów jest Ustawa o ochronie przyrody. Polska jest także zobowiązana zapewnić przetrwanie i właściwy stan ochrony krajowych zasobów tego gatunku.

Występowanie pachnicy dębowej jest ważną przesłanką do objęcia ochroną ustaleniami planu starorzecza Wisły z szpalerami ogławianych wierzb jak również grup i pojedynczych drzew liściastych w fazie rozpadu (dziuplastych, najlepiej spróchniałych wierzb, olsz, lip), stanowiących istniejące lub potencjalne miejsce żerowania i rozrodu pachnicy. Wszelkie inwestycje, w tym także te związane z rewitalizacją starorzecza, powinny brać pod uwagę konieczność zachowania naturalnych stanowisk pachnicy dębowej. Każde drzewo liściaste przeznaczone do usunięcia powinno wcześniej być przebadane na istnienie ostoi pachnicy, w szczególności jeśli znajduje się w odległości do 200 m od drzewa, gdzie stwierdzono pachnicę. Stanowiska powinny być obserwowane i poddawane cyklicznym przeglądom.

Poza pachnicą dębową na terenie starorzeczy Wisły do niedawna stwierdzano inne gatunki chronione w tym min. kumaka nizinnego.

Okresowo wypełniony wodą ciąg jezior i cieków wodnych, powinien być poddany rekultywacji polegającej na usunięciu śmieci, udroźnieniu przepływu oraz odtworzeniu zadrzewień łęgowych, zbiorowisk wodnych i przywodnych. Istotną przeszkodą do pokonania jest utrzymanie lustra wody w jeziorach. Rekultywacja i rewitalizacja powinna uwzględniać kilka aspektów: wymagania ochrony rezerwatowej, funkcję głównej zlewni wód opadowych dla gminy, oraz ochronę przed nadmierną antropopresją, w tym zabudową, zagradzaniem i zasypywaniem brzeżnych partii doliny starorzecza.

6.2. OCENA CIĄGŁOŚCI KORYTARZA EKOLOGICZNEGO

Na omawianym obszarze ciągłość korytarza jest w dużej mierze zachowana. Miejscami korytarz poprzecinany jest istniejącą zabudową i lokalnymi drogami, w szczególności w południowo-środkowej części opracowania, przy ul. Łużyckiej. Najlepiej zachowana drożność układu starorzecza strugi Dziekanowskiej ma miejsce na obszarze niezainwestowanym, w południowo-zachodniej części opracowania. Stosunkowo dobrze zachowany układ zieleni tworzą zadrzewienia, z dominacją gatunku *Salix sp.*

Utrzymanie ciągłości lokalnego korytarza starorzecza Wisły jest zagrożone przez stałą tendencję występowania właścicieli działek o możliwość kanalizowania Strugi (ujmowania w rurociąg), a następnie realizacją zabudowy w jej bardzo bliskim sąsiedztwie oraz zagradzaniem terenu. W granicach planu korytarz nie jest jeszcze poprzecinany zabudową.

Wysoki stopień zainwestowania wzdłuż północno-wschodniej granicy opracowania utrudnia łączność ekologiczną i stanowi barierę migracyjną dla istniejącej fauny pomiędzy lokalnym korytarzem a ponadregionalnym korytarzem rzeki Wisły. Dodatkowo nasadzenia zieleni pochodzenia antropogenicznego przerywają ciągłość pomiędzy naturalną roślinnością.

6.3. OKREŚLENIE PRZYDATNOŚCI TERENU DLA ROLNICTWA I ZABUDOWY ZAGRODOWEJ M.IN. ZE WZGLĘDU NA OGRANICZENIA WYNIKAJĄCE Z OCHRONY PRZYRODY ORAZ RYZYKO POWODZIOWE

Obszar w większości użytkowany jest jako łąki i pastwiska, rzadziej jako grunty orne i sady. Część terenów stanowi luźna zabudowa (zagrodowa i mieszkaniowa jednorodzinna) zwłaszcza wzdłuż ul. Łużyckiej i Brzegowej. Na rozwój zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej wpływ ma wiele czynników, takich jak warunki glebowe, ukształtowanie terenu, obsługa komunikacyjna, wyposażenie w media oraz ograniczenia ze względu na ochronę przyrody.

Za rozwojem zabudowy przemawia ukształtowanie terenu (dominuje teren płaski o niewielkich spadkach), komunikacja (istniejąca sieć komunikacyjna daje możliwości do rozbudowy i łatwego skomunikowania terenu), uzbrojenie w infrastrukturę techniczną (na terenie występuje uzbrojenie w sieć elektroenergetyczną i wodociągową). Natomiast na niekorzyść wpływa wysoki poziom lustra wody, ograniczenia związane z ochroną przyrody oraz zagrożenie podtopieniami w zachodniej części obszaru planu (obszar planu, na którym dopuszczona jest zabudowa położony jest poza obszarem szczególnego zagrożenia powodzią).

Ograniczenia uwarunkowane ochroną przyrody będą polegały na zakazie zmiany ukształtowania terenu i zmianie stosunków wodnych oraz ochronie zadrzewień. Ochrona rolniczej przestrzeni produkcyjnej powinna uwzględniać ochronę łąk i pastwisk oraz dążenie do utrzymania trwałych użytków zielonych, prowadzenie zabiegów agrotechnicznych z uwzględnieniem potrzeb fauny (odpowiednie terminu, częstotliwość, technika), racjonalnego wykonywania urządzeń melioracji wodnych, ochronie roślin metodami biologicznymi. Dodatkowo ze względu na występowanie pachnicy dębowej, jej ostoje w postaci drzew dziuplastych muszą zostać objęte ochroną.

Istotne znaczenie dla kontynuowania prowadzenia działalności rolniczej na tym terenie ma bliskość aglomeracji miejskiej Łomianek. Rozwój zabudowy o charakterze podmiejskiej wypiera stopniowo gospodarstwa rolne.

Przyrodnicze ograniczenia w produkcji rolnej należy uznać za umiarkowanie ograniczające rozwój rolnictwa i zabudowy zagrodowej. W odniesieniu do lokalizowaniu zabudowy największe ograniczenia występują w obszarach występowania siedlisk „naturowych”. Na pozostałych terenach ograniczenia są niewielkie. Przy realizacji zabudowy należy uwzględnić ochronę cennych gleb oraz zachowanie charakterystycznych dla krajobrazu Doliny Łomiankowskiej zadrzewień śródpolnych, zwłaszcza ogławianych wierzb.

7. OCENA STANU ŚRODOWISKA ORAZ ŹRÓDŁA ZAGROŻEŃ**7.1. JAKOŚĆ WÓD POWIERZCHNIOWYCH, PODZIEMNYCH**

Za stan czystości wody w Wiśle w głównej mierze odpowiadają zanieczyszczenia wprowadzane do rzeki w rejonie Warszawy (zakłady przemysłowe odprowadzające ścieki technologiczne oraz nieoczyszczone ze względu na deficyt oczyszczalni ścieki komunalne). Bezpośrednie oddziaływania (pogarszanie się poziomu zanieczyszczenia wód Wiśły) z terenu gminy Łomianki wpływają w bardzo ograniczonym zakresie.

Na obszarze planu nie występują istotne źródła zanieczyszczeń wód powierzchniowych, ze względu na brak przemysłu, umiarkowaną liczbę zabudowy oraz niewielki ruch samochodowy.

Potencjalnym źródłem zanieczyszczeń jest rolnictwo - uprawa roślin oraz hodowla. Na obszarach o ułatwionej infiltracji do wód gruntowych przenikać mogą z pól uprawnych nawozy sztuczne i środki ochrony roślin. Wody utworów czwartorzędowych nie są izolowane od powierzchni, zatem są podatne na wszelkie zanieczyszczenia pochodzenia biologicznego i chemicznego.

W przypadku rozwoju funkcji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, do czasu realizacji kompletnej sieci kanalizacji sanitarnej, kontroli powinny podlegać szczelne zbiorniki bezodpływowe służące przechowywaniu ścieków do czasu ich wywozu do oczyszczalni (ze względu na poziom wód gruntowych, niedopuszczalne jest stosowanie przydomowych, indywidualnych oczyszczalni ścieków).

7.2. JAKOŚĆ POWIETRZA ATMOSFERYCZNEGO

Ocenę jakości powietrza na terenie województwa mazowieckiego przeprowadza Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Warszawie. Dopuszczalne wartości zanieczyszczeń w powietrzu określa rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012 r., poz. 1031). Wg danych poziom stężeń SO₂, NO₂ i pyłu zawieszonego w powietrzu nie przekracza wartości dopuszczalnych.

Źródłem zanieczyszczeń powietrza na obszarze objętym planem jest emisja niska oraz liniowa oraz drogi gruntowe i okresowo pola przy niesprzyjających warunkach atmosferycznych podczas prac polowych (orka, wykopki). Znikoma liczba starych zabudowań zaopatrzonych w piece węglowe powoduje, że niska emisja nie stanowi problemu. Wzrost zanieczyszczenia powietrza może wystąpić na terenach inwersyjnych w przypadku napływu zanieczyszczonego powietrza z terenów sąsiednich.

7.3. KLIMAT AKUSTYCZNY

Ze względu na brak przemysłu, nieliczną rozproszoną zabudowę zagrodową i jednorodziną oraz słaby ruch samochodowy, na obszarze objętym planem nie występują źródła hałasu, które powodowałyby uciążliwość, to jest przekroczenie obowiązujących norm hałasu na określonych typów zabudowy. Lokalnie i sezonowo normy mogą być przekroczone w związku z produkcją rolną, niemniej jednak zjawisko trudno uznać za istotne oddziaływanie.

7.4. PROMIENIOWANIE ELEKTROMAGNETYCZNE NIEJONIZUJĄCE

W granicach obszaru objętego planem nie występują obiekty będące źródłem promieniowania elektromagnetycznego niejonizującego.

7.5. TRANSPORT

Układ komunikacyjny obszaru planu tworzą drogi gminne: Brzegowa i Łużycka stanowiące główną oś komunikacyjną uzupełnione ulicą Azalii i Krajobrazową oraz dojazdami do nieruchomości. W odniesieniu do istniejącej zabudowy sieć drogowa jest wystarczająca (choć częściowo wymaga utwardzenia), jednak mając na uwadze planowany rozwój głównie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usług publicznych, należy zawczasu zapewnić rezerwy pod poszerzenie istniejących dróg przynajmniej do parametrów dróg klasy lokalnej.

7.6. GOSPODARKA KOMUNALNA

Zamierzenia w zakresie uzyskania docelowych cech zrównoważenia gospodarki komunalnej i budownictwa obejmują m.in.: spełnienie wszystkich wymagań wynikających z przepisów prawa krajowego i regulacji Unii Europejskiej, a także określonych regułami racjonalności i dobrej praktyki gospodarowania, dotyczących stanu infrastruktury technicznej gospodarki komunalnej w zakresie: uzdatniania wody do picia, oczyszczania i odprowadzania ścieków, zagospodarowania odpadów, ograniczania emisji ze spalania w lokalnych kotłowniach, opomiarowanie zużycia wody i ciepła, zmniejszenie strat przesyłowych wody i ciepła, tworzenie bądź utrzymanie ładu przestrzennego w gminie, obejmującego zachowanie właściwych relacji pomiędzy terenami zabudowanymi i terenami otwartymi, zaplanowany, zharmonizowany z krajobrazem kształt architektoniczno – urbanistyczny pojedynczych budynków i ich zespołów, dbałość o czystość i porządek oraz całkowite wyeliminowanie samowoli budowlanej.

Obszar planu w części posiada sieć wodociągową (docelowo cały obszar ma być wyposażony w sieć wodociągową), natomiast brak jest sieci kanalizacji sanitarnej co oznacza, że ścieki odprowadzane będą do zbiorników bezodpływowych. W granicach planu, podobnie jak w całym Łomiankach, nie przewiduje się zbiorowego zaopatrzenia w ciepło, co oznacza, że zaopatrzenie następuje z urzędzeń indywidualnych.

8. STAN ISTNIEJĄCY NA OBSZARACH PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE W MYŚL USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY OBJĘTYCH PLANEM

Stan środowiska obszarów objętych przyrodniczymi formami ochrony został przedstawiony w rozdziale 4. *Ogólna charakterystyka stanu środowiska przyrodniczego oraz w rozdziale 5. Formy ochrony przyrody.*

9. CHARAKTERYSTYKA USTALEŃ PROJEKTU MPZP

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru zachodniej części sołectwa Łomianki Dolne przewiduje tereny o następującym podstawowym przeznaczeniu:

- MN – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- Up – teren zabudowy usług publicznych;
- US – tereny zabudowy usługowej sportu i rekreacji;
- U – tereny zabudowy usługowej;
- RM – tereny zabudowy zagrodowej;
- ZN – tereny zieleni w chronionym krajobrazie;
- ZNw – teren zieleni w chronionym krajobrazie z wodami powierzchniowymi;
- WP – teren wału przeciwpowodziowego;
- KDZ – teren drogi publicznej klasy zbiorczej;
- KDL – tereny dróg publicznych klasy lokalnej;
- KDD – tereny dróg publicznych klasy dojazdowej;
- KPJ – tereny publicznych ciągów pieszych z możliwością dojazdu;
- KS – teren parkingu publicznego.

Głównym celem uchwalenia planu jest wprowadzenie ładu przestrzennego oraz ochrona krajobrazu i walorów przyrodniczych analizowanego obszaru. Realizacja celu zostanie osiągnięta przede wszystkim przez zapewnienie rezerw pod harmonijny rozwój układu drogowego, powstrzymanie tendencji rozpraszania zabudowy realizowanej na podstawie decyzji o warunkach zabudowy oraz zachowanie otwartych terenów rolniczych w północnej i zachodniej części opracowania..

Zakres ustaleń planu jest zgodny z zakresem określonym w art. 15 ust 2 i 3 Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

10. POTENCJALNE ZMIANY W ŚRODOWISKU PRZY DOTYCHCZASOWYM UŻYTKOWANIU (WARIANT ZEROWY)

Głównie cele uchwalenia planu miejscowego to m.in. ochrona walorów środowiska przyrodniczego w granicach ustalonych form ochrony przyrody, stworzenie warunków do harmonijnego rozwoju strefy ekstensywnego osadnictwa w tym stworzenie rezerw pod rozwój układu drogowego i systemów infrastruktury technicznej. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektu planu przy jednoczesnym wydawaniu decyzji o warunkach zabudowy to:

- rozpraszanie się zabudowy, bez uwzględniania rezerw pod rozwój układu drogowego,
 - nadmierna antropopresja w granicach form ochrony przyrody;
 - defragmentacja kompleksów użytków rolnych.
-

11. SKUTKI DLA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO WYNIKAJĄCE Z PROJEKTOWANEGO PRZEZNACZENIA TERENU

Ustalenia planu co do lokowania różnych funkcji, przewidują przeznaczenie terenu, które nie jest uznawane za mogące tworzyć istotne oddziaływania na środowisko przyrodnicze i zdrowie ludzi. Mowa tu o ekstensywnej zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej, pojedynczym terenem usług publicznych, terenach zabudowy usługowej sportu i rekreacji, zabudowie usługowej oraz zabudowie zagrodowej w przypadku braku zgód na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolne.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OBSZARU ZACHODNIEJ CZĘŚCI SOŁECTWA ŁOMIANKI DOLNE

Wyżej wymienione sposoby zagospodarowania i użytkowania terenu planowane są na dużych działkach, z zastrzeżeniem zachowania znacznego udziału powierzchni biologicznie czynnej.

Tab. 1. Oddziaływanie funkcji przyjętych w projekcie planu: MN – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, Up – teren zabudowy usług publicznych, US – tereny zabudowy usługowej sportu i rekreacji, U – tereny zabudowy usługowej, RM – tereny zabudowy zagrodowej

etap realizacji zabudowy (oddziaływania chwilowe i krótkoterminowe)		
lp	elementy środowiska	sposób oddziaływania
1	Fauna	Ograniczenie migracji, miejsc lęgu i żerowania, odstraszenie zwierząt.
2	Flora	Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej, likwidacja zbiorowisk na terenie placu budowy
3	Gleba	Wyłączenie gruntu z produkcji rolnej, usunięcie pokrywy glebowej na placu budowy.
4	Wody podziemne	Plan nie przewiduje podpiwniczenia budynków, zagrożenie zanieczyszczeniem ze strony indywidualnych ujęć wody realizowanych na czas budowy oraz eksploatowanych do czasu podłączenia zabudowy do wodociągu.
5	Rzeźba terenu i wody powierzchniowe	Na terenach podmokłych groźba nawożenia ziemi w celu poprawy warunków geotechnicznych, zasypywanie drobnych zabagnionych dolinek i oczek wodnych.
6	Powietrze atmosferyczne	Przy prawidłowym prowadzeniu budowy nie występuje oddziaływanie.
7	Hałas	Przy prawidłowym prowadzeniu budowy nie występuje lub występuje sporadycznie.
etap eksploatacji zabudowy (oddziaływania długoterminowe i stałe)		
lp	elementy środowiska	sposób oddziaływania
1	Fauna	Ograniczenie migracji.
2	Flora	Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej, zmiany w bioróżnorodności – rozwój zbiorowisk charakterystycznych dla ogrodów przydomowych.
3.	Krajobraz	Przekształcenie krajobrazu rolniczego w kulturowy - ekstensywnych osiedli podmiejskich.
4	Powietrze atmosferyczne	Przy stosowaniu się do przepisów oddziaływanie będzie znikome.
5	Hałas	Nie wystąpi.
6	Odpady, ścieki	Wzrost ilości ścieków i odpadów komunalnych proporcjonalnie do liczby nowych gospodarstw domowych.

lp.	typ oddziaływań	etap budowy zabudowy	etap eksploatacji zabudowy
1.	Bezpośrednie	Brak znaczących oddziaływań.	Lokalnie mało istotne zmiany w zakresie struktury gleby, jakości gleby, wód i powietrza.
2.	Pośrednie	Brak znaczących oddziaływań.	Niewielki wzrost ruchu pojazdów na drogach terenów sąsiednich
3.	Wtórne	Brak znaczących oddziaływań.	Brak znaczących oddziaływań.
4.	Skumulowane	Brak znaczących oddziaływań.	Brak znaczących oddziaływań.

Podsumowując, realizacja planowanej zabudowy w niewielkim stopniu wpłynie na środowisko przyrodnicze obszaru planu jak i na tereny sąsiednie. Zmiany będą związane z kontynuowaniem postępującego procesu rozwoju zabudowy mieszkaniowej i jednoczesnym zanikaniem rolnictwa na terenach Doliny Łomiankowskiej. Obecnie zabudowa realizowana jest na podstawie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, w sposób niekontrolowany i chaotyczny. Plan miejscowy przyczyni się do dalszych zmian w tym kierunku, jednak opartych na zasadach zapewniających ochronę środowiska, przyrody oraz krajobrazu. Na terenach obecnie niezabudowanych,

rolniczych, na których przewidziany jest rozwój zabudowy mieszkaniowej, nastąpią nieznaczne zmiany, dojdzie do zmniejszenia różnorodności biologicznej, zubożenia siedlisk przyrodniczych, zmiany w odpływie wód opadowych i ich retencjonowaniu. Istotne jest aby zapewnić równoległy rozwój infrastruktury technicznej: budowę dróg, sieci wodno-kanalizacyjnej oraz zapewnienie gospodarki odpadami.

Zalecenia dotyczące rozwiązań technicznych, które mogą zminimalizować lub kompensować przedstawione powyżej negatywne oddziaływania:

- Dla całej Doliny Łomiankowskiej zapewnić kompleksowe skanalizowanie terenów zabudowy mieszkaniowej i usługowej oraz obsługę przez gminną sieć wodno-kanalizacyjną. Ścieki odprowadzane będą do gminnej oczyszczalni ścieków, co zapewni ochronę przed zanieczyszczeniami wód gruntowych ściekami bytowo-gospodarczymi.
- Wprowadzać nową zabudowę mieszkaniową jednorodziną z uwzględnieniem ryzyka wystąpienia powodzi i podtopień. Zachować naturalne obniżenia terenu z okresowo występującymi wodami, pozostawić tereny łąki, pastwisk posiadających zdolność do przyjmowania wód i łagodzenia skutków powodzi. Stosować odpowiednie technologie i rozwiązania konstrukcyjne w budowie budynków mieszkalnych.
- Utrzymać znaczne powierzchnie wolne od zabudowy (zapewnić wysoki wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej na terenach przeznaczonych pod zabudowę).
- Zachować zadrzewienia śródpolne, w szczególności w strefie ochronnej pachnicy dębowej o promieniu 200 m od drzew rozpoznanych jako zasiedlone przez pachnicę dębową.
- Zapewnić swobodną migrację na terenach zabudowy mieszkaniowej np.: lokalizowanie w drogach przejść dla zwierząt, stosowanie ogrodzeń o dużej ażurowości.
- Zapewnić dobrze rozwiniętą i dobrej jakości infrastrukturę drogową.

12. PROGNOZOWANE SKUTKI WPŁYWU REALIZACJI PROJEKTU PLANU NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA

12.1. RÓŻNORODNOŚĆ BIOLOGICZNA

Zgodnie z Konwencją o różnorodności biologicznej z Rio de Janeiro - różnorodność biologiczna to zróżnicowanie wszystkich żywych organizmów występujących ziemskich ekosystemach oraz w zespołach ekologicznych, których są częścią. Dotyczy ona różnorodności w obrębie gatunku (różnorodność genetyczna), pomiędzy gatunkami oraz różnorodności ekosystemów. Dla wzbogacania różnorodności biologicznej duże znaczenie ma zróżnicowanie siedlisk i oddziaływanie człowieka, w szczególności ochrona siedlisk słabo lub wcale nie przekształconych. Kluczowe znaczenie dla zachowania różnorodności biologicznej mają także zachowane zadrzewienia śródpolne, oczka wodne.

Na przedmiotowym terenie potwierdza się występowanie wierzby białej z pachnicą dębową. W ramach niniejszej prognozy teren objęty niniejszym opracowaniem winien być objęty monitoringiem mającym na celu analizę stanu poszczególnych komponentów środowiska. Zaleca się przeprowadzanie kontroli miejsc potencjalnego występowania gatunków chronionych. Projekt planu ustala ochronę gatunkową pachnicy dębowej oraz jej ostoi - dziuplastych i częściowo spróchniałych drzew liściastych oznaczonych na rysunku planu jako drzewa zasiedlone przez pachnicę dębową. W celu ochrony pachnicy dębowej projekt planu ustala: bezwzględną ochronę drzew rozpoznanych jako zasiedlone przez pachnicę dębową, ograniczenie przycinania gałęzi drzew rozpoznanych jako zasiedlone przez pachnicę dębową, usuwane mogą być jedynie te gałęzie, które stanowią bezpośrednie zagrożenie, zaniechanie stosowania środków owadobójczych, prowadzenie monitoringu przemieszczania się pachnicy dębowej. W strefie ochronnej siedliska pachnicy dębowej oznaczonej na rysunku projektu planu ustala się: zakaz usuwania całości lub fragmentów dziuplastych, spróchniałych drzew liściastych, w przypadku uzupełniania szpalerów drzew należy stosować do nasadzeń gatunki drzew liściastych, preferowane gatunki: wierzba, buk, dąb, grab, lipa, przed przystąpieniem do jakichkolwiek zmian w zagospodarowaniu terenu z istniejącym drzewostanem liściastym o średnicy pierśnicy powyżej 70 cm, nakazuje się przeprowadzenie badań w zakresie zasiedlenia ich przez pachnicę dębową.

Pozostawienie części analizowanego terenu w dotychczasowej funkcji, tj. terenów zieleni bezsprzecznie przyczyni się do ochrony istniejących gatunków i siedlisk chronionych. Odpowiednie zabiegi rolnicze, w tym np.

koszenie łąk w ściśle określonych terminach bezpośrednio i pośrednio pozytywnie wpłynie na bioróżnorodność. Dzięki takiemu rozwiązaniu aktualny stan awifauny i flory i jej rozmieszczenie w znacznym stopniu winien zostać zachowany. W związku z powyższym prognozuje się, że nastąpi wzmocnienie istniejącej struktury przyrodniczej tej części terenu.

Znaczną część analizowanego obszaru przeznaczono w projekcie planu pod tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Proces inwestycyjny na analizowanym terenie nie powinien spowodować utraty zbiorowisk oraz gatunków cennych pod względem przyrodniczym (w tym siedlisk chronionych), ponieważ znajdują się one w większości poza terenami przeznaczonymi w planie pod zabudowę.

Uszczuplona zostanie powierzchnia biologicznie czynna oraz wprowadzona roślinność synantropijna, kształtowana przez człowieka. Na terenie przeznaczonym w projekcie planu pod zabudowę mieszkaniową ważnymi zapisami są wskaźniki intensywności zabudowy oraz minimalne procenty powierzchni biologicznie czynnych, które zapewnią pozostawienie niezabudowanych przestrzeni przyrodniczych o nienaruszonej powierzchni terenu. Zapisy projektu planu dotyczące wprowadzenia udziału powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni danego terenu elementarnego wynosi od 50% do 70% na terenie przeznaczonym pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną wolnostojącą, 85 % na terenie przeznaczonym pod zabudowę zagrodową, 60% na terenie przeznaczonym pod usługi publiczne, 95% na terenie przeznaczonym pod zieleń w chronionym krajobrazie. Z powyższego wynika, iż tereny przeznaczone na zabudowę kubaturową będą realizowane na działkach o stosunkowo wysokim udziale powierzchni biologicznie czynnej. Ustalone w projekcie planu wskaźniki dotyczące nowej zabudowy mają na celu zminimalizowanie presji antropogenicznej na danym obszarze.

Na uwagę zasługuje wprowadzenie funkcji zieleni w chronionym krajobrazie dla terenu doliny Strugi Dziekanowskiej. Rozwiązanie to przełoży się na utrzymanie ciągłości korytarza ekologicznego tworzącego system wzajemnych powiązań przyrodniczych z innymi wartościami przyrodniczymi i krajobrazowymi. W celu ochrony układu starorzecza Wisły wyznacza się granice obszarów przekształceń lub rekultywacji, w których należy: odtworzyć naturalną rzeźbę terenu poprzez usunięcie z terenu zbiorników odpadów i gruzu, oczyścić dno zbiorników i cieków poprzez bagrowanie, stworzyć warunki do podwyższenia lustra wody w układzie zbiorników i cieków wodnych do poziomu optymalnego dla siedlisk, wykonać zabiegi konserwacyjne zachowanego drzewostanu, uzupełnić nasadzenia z uwzględnieniem wymagań siedlisk wodno-błotnych.

12.2. LUDZIE

Zgodnie z wynikami badań Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Warszawie przeprowadzonymi w 2010r. jakość powietrza na analizowanym obszarze można określić jako dobrą. Pozytywnym aspektem w samooczyszczaniu powietrza jest położenie w tzw. korytarzu przewietrzającym oraz bliskość lasu Puszczy Kampinoskiej. Istotnym zagrożeniem dla życia i zdrowia ludzi jest niewątpliwie położenie części powierzchni analizowanego terenu w strefie potencjalnego zagrożenia powodziowego. W niniejszym opracowaniu uwzględniono obszary narażone na zalanie w przypadku zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwpowodziowego (zróżnicowane ze względu na głębokości wody w przypadku zalania na: nie więcej niż 0,5 m, od 0,5 do 2 m, od 2 m do 4 m). W celu zminimalizowania skutków powodzi w projekcie planu przyjęto odpowiednie ustalenia polegające na wprowadzeniu wysokiego udziału procentowego powierzchni biologicznie czynnej, maksymalnej powierzchni zabudowy, minimalnej i maksymalnej intensywności zabudowy.

Przewidziane w projekcie planu elementy zagospodarowania wprowadzają ład przestrzenny i przyczyniają się do poprawy funkcjonowania terenu objętego granicami planu. Będzie to miało pozytywne znaczenie dla mieszkańców. Przyjęty w projekcie planu sposób zagospodarowania jest również działaniem w kierunku zaspokojenia potrzeb mieszkańców w zakresie mieszkaniowych. Mniejsze zagrożenie wystąpi także w przypadku zamiany istniejących nośników energii cieplnej (węgiel) na paliwo znacznie mniej obciążające atmosferę (gaz, olej opałowy) oraz rozwoju systemu gromadzenia odpadów w tym selektywnej zbiórki odpadów komunalnych „u źródła”.

Ponadto w projekcie planu wprowadza się ważne zapisy ze względu na położenie obszaru planu w całości w otulinie Kampinoskiego Parku Narodowego. W związku z tym zakazuje się lokalizacji: przedsięwzięć zawsze negatywnie oddziaływujących na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, w przypadku gdy wykonana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wykazała znaczące negatywne oddziaływanie na środowisko lub znaczące negatywne oddziaływanie na cele ochrony obszaru Natura 2000. Powyższe zakazy nie dotyczą realizacji inwestycji celu publicznego.

Reasumując prognozuje się, iż przewidywane skutki ustaleń projektu planu nie powinny wpłynąć negatywnie na zdrowie ludzi.

12.3. POWIERZCHNIA ZIEMI I GLEBY

W wyniku przeznaczenia części analizowanego obszaru na cele zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej część terenów gruntów rolnych będzie bezpowrotnie przekształcona. Dotyczy to również gleb chronionych klasy III.

Powierzchnia ziemi oraz jakość występujących gleb na terenach otwartych przeznaczonych w projekcie planu na cele terenów rolnych powinna zostać zachowana. W niezmienionej formie pozostaną chronione gleby klasy III oraz użytki rolne. Na tych terenach nie przewiduje się zmian antropogenicznych.

Należy wyjaśnić, iż wszelkie przekształcenia prowadzące do wprowadzenia nowego zainwestowania w postaci nowych budowli, wiąże się ze zmianą profilu glebowego. Nawet realizacja tak potrzebnej sieci kanalizacji sanitarnej powoduje zmiany powierzchni ziemi. Realizacja systemu gospodarki wodno-ściekowej, gospodarki cieplnej oraz gospodarki odpadami stałymi, przyczyni się do ograniczenia emisji substancji i materii stałej do gleby. Prognozuje się, iż największe przekształcenia powierzchniowej warstwy ziemi związane będą z wykopami pod fundamenty nowej zabudowy. Są to przekształcenia nieodzowne, bezpośrednio związane z wprowadzeniem zmian. Wykopy związane z fundamentowaniem powodują powstawanie mas ziemnych, które należy w odpowiedni sposób zagospodarować. Realizacja funkcji dopuszczającej zabudowę kubaturową na danym terenie spowoduje zniszczenie warstwy glebowej i zastąpienie jej gruntem antropogenicznym. Przekształcenia powierzchni ziemi i gleby będą dotyczyły przede wszystkim zmiany struktury gleby, poprzez jej zagęszczenie, zmniejszenie uwilgotnienia oraz utrudnienia migracji tlenu.

Należy zaznaczyć, iż w wyniku budowy, modernizacji infrastruktury technicznej należy się spodziewać poprawy jakości gleb oraz wód powierzchniowych i podziemnych w perspektywie długoterminowej. Prawdopodobnie wykonany system kanalizacji ochroni gleby, wody powierzchniowe i podziemne przed ewentualnym skażeniem. W przypadku realizacji infrastruktury technicznej i komunikacyjnej o znaczeniu lokalnym nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania na powierzchnię ziemi i gleby.

Nie przewiduje się znaczącej zmiany rzeźby omawianego terenu.

12.4. WODY PODZIEMNE I POWIERZCHNIOWE

Pozostawienie części terenu w dotychczasowym użytkowaniu będzie miało niewątpliwie pozytywny wpływ na jakość wód powierzchniowych i podziemnych. Przyjęty w projekcie planu obowiązek ochrony układy starorzecza Wisły przyczyni się do polepszenia warunków wodnych analizowanego obszaru. Należy mieć również na uwadze, iż jakość wód powierzchniowych i podziemnych decyduje o występującej bioróżnorodności na analizowanym terenie.

Z kolei wprowadzenie zabudowy mieszkalnej jednorodzinnej będzie się wiązało ze zmniejszeniem powierzchni biologicznie czynnej na terenach dotychczas niezabudowanych oraz z następstwami wynikającymi z tego faktu. Nastąpią zmiany w odpływie wód opadowych i ich retencjonowaniu. Ponadto zwiększy się zapotrzebowanie na wodę zdatną do picia oraz ilość odprowadzanych nieczystości ciekłych w postaci ścieków bytowych i wód opadowych, roztopowych. Ważnym jest aby zapewnić równoległy rozwój infrastruktury technicznej. Rozwiązanie to przyczyni się niewątpliwie do zmniejszenia ilości powstałych zbiorników bezodpływowych na nieczystości ciekłe. Jakość wód zgodnie z zapisami projektu planu powinna ulec w rezultacie

poprawie, przede wszystkim ze względu na przyłączenie projektowanej oraz istniejącej zabudowy do sieci kanalizacji sanitarnej po jej zrealizowaniu. Prawidłowo funkcjonujący system kanalizacji pozwoli na uniknięcie przedostania się zanieczyszczeń do wód powierzchniowych i podziemnych. Cały obszar opracowania planu będzie podporządkowany najlepszemu rozwiązaniu w dziedzinie gospodarki ściekowej z punktu widzenia ochrony środowiska tj. kanalizacji sanitarnej z odprowadzeniem ścieków do oczyszczalni ścieków.

Ze względu na położenie obszaru planu w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 222, w celu ochrony gleb, wód powierzchniowych i podziemnych przed zanieczyszczeniem nakazuje się:

- utwardzanie lub uszczelnienie powierzchni zagrożonych zanieczyszczeniem, w tym zagrożonych zanieczyszczeniem substancjami szczególnie szkodliwymi dla środowiska wodnego, w taki sposób aby uniemożliwić przedostawanie się tych zanieczyszczeń do wód i do ziemi,
- przed wprowadzeniem ścieków opadowych i roztopowych do ziemi lub do wód, oczyszczenie tych ścieków do parametrów wymaganych przepisami odrębnymi,

12.5. ZANIECZYSZCZENIE POWIETRZA ATMOSFERYCZNEGO

Na terenach zabudowy mieszkalnej jednorodzinnej projekt planu nakazuje ogrzewanie budynków ze źródeł energii cieplnej wykorzystujących paliwa dopuszczone do stosowania obowiązującymi przepisami odrębnymi, do ogrzewania budynków oraz w prowadzonej działalności gospodarczej, stosowanie urządzeń, rozwiązań technicznych i technologii zapewniających zachowanie dopuszczalnych przepisami poziomów emisji zanieczyszczeń do atmosfery. Rozwiązania te przełożą się na ograniczenie zanieczyszczeń powstających głównie w wyniku spalania paliw konwencjonalnych metodą tradycyjną.

Swój udział we wpływie na jakość powietrza może mieć emisja ze środków transportu poruszających się drogami. Zagrożenia płynące ze źródeł emisji liniowej będzie wpływać negatywnie na środowisko przyrodnicze, aczkolwiek nie stanowi większego zagrożenia. Natężenie ruchu samochodowego powoduje emisje zanieczyszczeń (głównie tlenków azotu i węglowodorów) oraz pogarsza klimat akustyczny. Zanieczyszczenia komunikacyjne należą do czynników najbardziej obciążających powietrze atmosferyczne. Szczególnie uciążliwe są zanieczyszczenia gazowe z emisją gazów cieplarnianych (CO₂, CO, NO_x, SO_x i inne) powstające w trakcie spalania paliw oraz pyły unoszące się w wyniku ruchu pojazdów.

12.6. KLIMAT

Zmiany w lokalnych stosunkach klimatycznych nie będą odbiegały od już istniejących i ograniczone będą do sfery mikroklimatów. Zmiany dotyczą minimalnych i maksymalnych temperatur powietrza, wilgotności powietrza, prędkości wiatru. Nie wpływają one znacząco na warunki klimatu lokalnego terenów objętych granicami opracowania. W wyniku realizacji funkcji przyjętych w projekcie planu nie przewiduje się istotnych zmian klimatu.

12.7. ODPADY

W okresie funkcjonowania nowej zabudowy nastąpi przyrost ilości odpadów proporcjonalny do wzrostu liczby ludzi przebywających na analizowanym obszarze. Głównie powstawać będą odpady socjalno-bytowe - odpady komunalne o kodzie 20 03 01. Nie dopuszcza się utylizacji i składowania odpadów na terenie działki własnej.

Na etapie realizacji ustaleń projektu planu powstaną odpady budowlane zakwalifikowane zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 27 września 2001 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. Nr 112, poz. 1206) do grupy 17: odpady z budowy, remontów i demontażu obiektów budowlanych oraz infrastruktury drogowej. Potencjalne zagrożenia fazy realizacji: potencjalne zaśmiecanie okolicznych terenów.

12.8. ZASOBY NATURALNE

Na przedmiotowym terenie nie występują zasoby naturalne w postaci złoża kopalin, stąd realizacja projektu planu nie wpływa na dany element środowiska przyrodniczego.

12.9. ZABYTKI

Zgodnie z projektem planu w celu ochrony stanowiska archeologicznego nr ewid. 54-65/20, ustalono strefę ochrony konserwatorskiej stanowiska archeologicznego, w granicach określonych na rysunku planu. Na rysunku planu oznaczono kapliczkę stanowiącą element dziedzictwa kulturowego gminy.

W granicach oznaczonego na rysunku planu otoczenia obiektu, o którym mowa w ust. 2, wprowadza się następujące ograniczenia w zagospodarowaniu terenu:

- zakaz lokalizacji na i nad ziemią budowli i urządzeń niezwiązanych z obiektami chronionymi, które przesłonią widok na obiekty z przestrzeni publicznie dostępnej;
- zakaz lokalizacji, szyldów i innych tablic i urządzeń reklamowych;

nakaz zabezpieczenia obiektów przed uszkodzeniem lub zniszczeniem podczas przebudowy lub modernizacji: pasów drogowych, urządzeń infrastruktury technicznej, ogrodzeń.

12.10. DOBRA MATERIALNE

Zaproponowane funkcje w projekcie planu będą przyczyniały się do poprawy sytuacji w odniesieniu do dóbr materialnych poprzez wzrost funkcjonalności i użyteczności. Należy przypuszczać, iż ożywienie społeczno-gospodarcze w obrębie zabudowy przyczyni się do poprawy wizerunku obszaru objętego opracowaniem poprzez wprowadzenie nowej zabudowy zgodnej z parametrami wyznaczonymi w projekcie planu.

Wpływ na dobra materialne ma niewątpliwie położenie analizowanego terenu na obszarach narażonych na niebezpieczeństwo powodzi, tj. obszarach narażonych na zalanie w przypadku zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwpowodziowego (zróżnicowane ze względu na głębokości wody w przypadku zalania na: nie więcej niż 0,5 m, od 0,5 do 2 m, od 2 m do 4 m. Wobec powyższego w przypadku zalania danej nieruchomości zabudowania i inne dobra materialne mogą ulec częściowemu zniszczeniu, bądź też ograniczone w użytkowaniu.

13. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Na podstawie zapisów w projekcie planu można stwierdzić, iż działania przewidujące kierunki rozwoju nie wskazują na możliwość jakiegokolwiek oddziaływania transgranicznego mogącego objąć większy obszar niż określony granicą opracowania. Wykluczone jest jakiegokolwiek oddziaływanie poza granice Rzeczypospolitej Polskiej. Wszystkie prowadzone działania ze względu na swój charakter będą dotyczyły jedynie obszaru objętego planem, a oddziaływanie poszczególnych elementów będzie miało przede wszystkim charakter lokalny i krótkoterminowy.

14. WPŁYW REALIZACJI PROJEKTU PLANU NA OBSZARY CHRONIONE, W TYM OBJĘTE SIECIĄ NATURA 2000

Obowiązuje zachowanie wartości środowiska przyrodniczego na zasadach określonych przez ustawę o ochronie przyrody wraz z właściwymi aktami wykonawczymi do w/w ustawy. Ponadto ustala się prowadzenie uporządkowanej gospodarki funkcjonalno-przestrzennej z uwzględnieniem układu komunikacyjnego i infrastruktury technicznej, poprawę jakości wód powierzchniowych, poprawę klimatu akustycznego.

Obszar Natura 2000

Na obszarach Natura 2000 zabrania się podejmowania działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności mogących: pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000, wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

W projekcie planu zostały określone szczegółowo m.in. ustalenia dotyczące ochrony wód powierzchniowych, podziemnych, ochrony powietrza, ochrony przed hałasem, modernizacji i budowy infrastruktury technicznej zwłaszcza w zakresie odprowadzania nieczystości ciekłych w postaci ścieków, wód opadowych i roztopowych oraz usuwania odpadów stałych. Ponadto w projekcie planu na terenach przylegających do międzywała wyznaczono strefę szerokości 50 m, na które wprowadzono całkowity zakaz zabudowy. Rozwiązanie to korzystnie wpłynie na zachowanie ciągłości istniejącego ponadlokalnego korytarza ekologicznego, siedliska przyrodnicze oraz wszelkie powiązania przyrodnicze obszarów Natura 2000. Na terenach doliny strugi Dziekanowskiej wyznaczono tereny zieleni w chronionym krajobrazie z zakazem zabudowy budynkami i min. powierzchnią biologicznie czynną: 95%.

Reasumując stwierdza się, że na obszarach natura 2000 w granicach projektu planu zostanie zachowany dotychczasowy sposób zagospodarowania jako teren wału przeciwpowodziowego wraz z strefą ochronną. Prognozuje się, że ustalenia projektu planu nie będą stanowić źródła znaczącego niekorzystnego oddziaływania na obszary Natura 2000, ich integralność i powiązania z terenami cennymi przyrodniczo oraz ochronę gatunkową występujących na tym obszarze gatunków siedlisk, roślin i zwierząt. Zachowana zostanie integralność obszaru Natura 2000 oraz główne jego powiązania z cennym przyrodniczo otoczeniem, wykraczającym poza obszar gminy.

Obszar chronionego krajobrazu

Obszary chronionego krajobrazu jako formę ochrony przyrody ustanawia się na terenach o wysokich walorach przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych, tam gdzie procesy antropogeniczne nie zniszczyły tych wartości. Ochroną obejmuje się całe geokompleksy (geosystemy), stosując zasadę powiązania tych obszarów w system przestrzennie ciągły, powiązany wzajemnie. Powiązania te łącząc ze sobą poszczególne typy ekosystemów mają za zadanie zachować więzi przyrodnicze, które z kolei są podstawą przemieszczania się gatunków. Zapisy projektu planu nie są w sprzeczności z ustaleniami rozporządzenia nr 3 Wojewody Mazowieckiego z dnia 13 lutego 2007r. w sprawie **Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu**. W związku z powyższym prognozuje się brak negatywnego oddziaływania na przedmiot ochrony.

Wzajemne powiązania sieci obszarów i obiektów chronionych, ciągłość korytarza ekologicznego

Teren doliny strugi Dziekanowskiej wraz z terenem otaczającym jako terenem gruntów rolnych i teren wału przeciwpowodziowego wraz z strefą ochronną, będzie chroniony przed degradacją środowiska przyrodniczego. Zachowane zostaną wzajemne powiązania sieci obszarów i obiektów chronionych. Zgodnie z projektem planu w celu ochrony układu starorzecza Wisły wyznacza się granice obszarów przekształceń lub rekultywacji, w których należy odtworzyć naturalną rzeźbę terenu poprzez usunięcie z terenu zbiorników odpadów i gruzu; oczyścić dno zbiorników i cieków poprzez bagrowanie; stworzyć warunki do podwyższenia lustra wody w układzie zbiorników i cieków wodnych do poziomu optymalnego dla siedlisk; wykonać zabiegi konserwacyjne zachowanego drzewostanu; uzupełnić nasadzenia z uwzględnieniem wymagań siedlisk wodno-błotnych.

Ustalenia projektu planu wpłyną również na utrzymanie ciągłości istniejących korytarzy ekologicznych, ponadlokalnego i lokalnego. Utrzymanie korytarzy i właściwe gospodarowanie w ich obrębie może mieć istotne znaczenie dla ochrony siedlisk i gatunków na obszarach Natura 2000, dlatego w planowaniu przestrzennym należy wziąć je pod uwagę. Zachowanie drożności i ciągłości korytarzy jest kluczowe dla zachowania spójności istniejącej sieci wzajemnych powiązań. Ciągłość lokalnego korytarza ekologicznego może ulec zachwianiu poprzez urbanizację terenów. Oddziaływania barier migracyjnych na populacje organizmów żywych powodują początkowo zaburzenia

struktury wiekowej populacji a następnie stopniową redukcję jej liczebności, aż do całkowitego wymarcia. Oznacza to, że dla zachowania zagrożonych wymarciem gatunków nie wystarczy przywrócenie ciągłości korytarza ekologicznego. Należy dodatkowo odtworzyć niezbędne do życia siedliska oraz zwiększyć liczebność zagrożonych populacji zwierząt i roślin np. poprzez rekolonizację lub nasadzenia.

15. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZENIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO

Przez kompensację przyrodniczą rozumie się: zespół działań obejmujących w szczególności roboty budowlane, lub ziemne, rekultywację gleby, zalesienie, zadrzewienia lub tworzenie skupień roślinności prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej na danym terenie, wyrównanie szkód dokonanych w środowisku przez realizację przedsięwzięcia i zachowanie walorów krajobrazowych.

Rozwiązania minimalizujące i kompensujące negatywny wpływ realizacji ustaleń planu:

- dostosowanie terminu prac budowlanych do sezonu pozalęgowego;
- przy uprawach rolnych dążenie do ochrony łąk i pastwisk poprzez koszenie i wypas, do utrzymania trwałych użytków zielonych, zminimalizowania przekształcania terenów zielonych na grunty orne, prowadzenie zabiegów agrotechnicznych z uwzględnieniem potrzeb fauny (odpowiednie terminy, częstotliwość, technika), racjonalnego wykonywania urządzeń melioracji wodnych, ochronie roślin metodami biologicznymi;
- zabezpieczenie drzew przed ewentualnym uszkodzeniem podczas wykonywanych prac budowlanych.;
- zachowanie śródpolnych zadrzewień, zakrzaczeń jako ważnych elementów funkcjonalnych struktury ekologicznej i obiektów warunkujących utrzymanie odpowiedniego poziomu wód gruntowych, wspomaganie urządzania i utrzymania terenów zieleni, zadrzewień i zakrzewień;
- wprowadzanie gatunków rodzimych flory, które powinny stanowić podstawę kształtowanych powierzchni zieleni.;
- w celu ochrony układu starorzecza Wisły należy odtworzyć naturalną rzeźbę terenu poprzez usunięcie z terenu zbiorników odpadów i gruzu, oczyścić dno zbiorników i cieków poprzez bagrowanie, stworzyć warunki do podwyższenia lustra wody w układzie zbiorników i cieków wodnych do poziomu optymalnego dla siedlisk, wykonać zabiegi konserwacyjne zachowanego drzewostanu, uzupełnić nasadzenia z uwzględnieniem wymagań siedlisk wodno-błotnych;
- w celu ochrony pachnicy dębowej projekt planu ustala: bezwzględną ochronę drzew rozpoznanych jako zasiedlone przez pachnicę dębową, ograniczenie przycinania gałęzi drzew rozpoznanych jako zasiedlone przez pachnicę dębową, usuwane mogą być jedynie te gałęzie, które stanowią bezpośrednie zagrożenie, zaniechanie stosowania środków owadobójczych, prowadzenie monitoringu przemieszczania się pachnicy dębowej. W strefie ochronnej siedliska pachnicy dębowej oznaczonej na rysunku projektu planu ustala się: zakaz usuwania całości lub fragmentów dziuplastych, spróchniałych drzew liściastych, w przypadku uzupełniania szpalerów drzew należy stosować do nasadzeń gatunki drzew liściastych, preferowane gatunki: wierzba, buk, dąb, grab, lipa, przed przystąpieniem do jakichkolwiek zmian w zagospodarowaniu terenu z istniejącym drzewostanem liściastym o średnicy pierśnicy powyżej 70 cm, nakazuje się przeprowadzenie badań w zakresie zasiedlenia ich przez pachnicę dębową;
- na terenie przeznaczonym w projekcie planu pod zabudowę mieszkalną jednorodziną, zagrodową, usług publicznych ważnymi zapisami są wskaźniki intensywności zabudowy oraz minimalne procenty powierzchni biologicznie czynnych, które zapewnią pozostawienie niezabudowanych powierzchni o nienaruszonej powierzchni terenu. Zapisy projektu planu dotyczące wprowadzenia udziału powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni danego terenu elementarnego wynosi minimum: 70% na terenie przeznaczonym pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną wolnostojącą, 85 % na terenie przeznaczonym pod zabudowę zagrodową, 60% na terenie przeznaczonym pod zabudowę usług publicznych, Z powyższego wynika, iż tereny przeznaczone na zabudowę kubaturową będą realizowane na działkach o stosunkowo wysokim udziale

powierzchni biologicznie czynnej. Ustalone w projekcie planu wskaźniki dotyczące nowej zabudowy mają na celu zminimalizowanie presji antropogenicznej na danym obszarze;

- przyłączenie projektowanej oraz istniejącej zabudowy do sieci kanalizacji sanitarnej po jej zrealizowaniu. Prawdłowo funkcjonujący system kanalizacji pozwoli na uniknięcie przedostania się zanieczyszczeń do wód powierzchniowych i podziemnych. Cały obszar opracowania planu będzie podporządkowany najlepszemu rozwiązaniu w dziedzinie gospodarki ściekowej z punktu widzenia ochrony środowiska tj. kanalizacji sanitarnej z odprowadzeniem ścieków do oczyszczalni ścieków;
- na terenach zabudowy mieszkalnej jednorodzinnej, zagrodowej, usług publicznych projekt planu nakazuje ogrzewanie budynków ze źródeł energii cieplnej wykorzystujących paliwa dopuszczone do stosowania obowiązującymi przepisami odrębnymi, do ogrzewania budynków oraz w prowadzonej działalności gospodarczej, stosowanie urządzeń, rozwiązań technicznych i technologii zapewniających zachowanie dopuszczalnych przepisami poziomów emisji zanieczyszczeń do atmosfery. Rozwiązania te przełożą się na ograniczenie zanieczyszczeń powstających głównie w wyniku spalania paliw konwencjonalnych metodą tradycyjną;
- zastosowanie zakazu lokalizacji przedsięwzięć zawsze negatywnie oddziałujących na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, w przypadku gdy wykonana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wykazała znaczące negatywne oddziaływanie na środowisko lub znaczące negatywne oddziaływanie na cele ochrony obszaru Natura 2000 (nie dotyczy inwestycji celu publicznego);
- zastosowanie takich rozwiązań technologicznych na etapie budowy inwestycji, które spowodują, iż nie zostaną przekroczone standardy jakości środowiska i standardy emisyjne;
- preferowanie w budownictwie materiałów energooszczędnych,
- bieżąca modernizacja ciągów komunikacyjnych;
- zabezpieczenie terenów budowy stosując odpowiednie trwałe oznaczenia na powierzchni terenu;
- stosowanie się do przepisów BHP;
- wzmocnienie działań kontrolnych i egzekucyjnych w celu eliminacji nielegalnego zrzutu ścieków komunalnych;
- prowadzenie monitoringu powietrza i ocena poziomu zanieczyszczeń zgodnie z wymaganiami ustawowymi;
- opracowanie systemu skutecznego informowania społeczeństwa o wystąpieniu zagrożenia środowiska.

Przedstawione rozwiązania minimalizujące i kompensujące prowadzą do przywrócenia równowagi przyrodniczej na analizowanym terenie oraz wyrównania szkód dokonanych w środowisku przez realizację przedsięwzięcia.

Projekt planu określa działania, które zakładają zapobieganie, ograniczenie lub nie dopuszczenie do ujemnego oddziaływania na środowisko – m.in. zapisy dotyczące gospodarki wodno-ściekowej, gospodarki odpadami, gospodarki cieplnej. Należy założyć, że zabezpieczeniem realizacji wszystkich w/w celów, zgodnie z zasadą poszanowania potrzeb środowiska przyrodniczego jest zrównoważony rozwój. Oceniając wskazane założenia projektu planu pod kątem zabezpieczenia środowiska i zdrowia ludzi oraz prawidłowego gospodarowania zasobami przyrody należy stwierdzić, że wskazane sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania na środowisko poszczególnych przedsięwzięć inwestycyjnych są wystarczające.

16. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH W STOSUNKU DO PRZEWIDYWANYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU

Przyjęte rozwiązania w planie pozwalają na stwierdzenie, że w zakresie polityki przestrzennej i kierunków rozwoju, zostaną zachowane zasady ochrony obszarów aktywnych biologicznie i zabezpieczenia ciągłości struktur przyrodniczych. W niniejszym dokumencie nie przewidziano dodatkowej analizy alternatywnych rozwiązań minimalizujących lub eliminujących zagrożenia środowiska przyrodniczego. Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko sporządzana była równoległe z opracowywanym projektem planu. Zespoły autorskie przygotowujące

oba te dokumenty ściśle ze sobą współpracowały przy wyborze konkretnych rozwiązań projektowych i koncepcji urbanistycznych. Zastosowanie takiej metody dla opracowania pozwoliło na przyjęcie rozwiązań przestrzennych, które w dużym stopniu pozwoliły na uniknięcie znaczących kolizji i konfliktów przestrzennych, doprowadzając do wyboru najbardziej pożądanego i optymalnego kierunku działań. Z tych względów przygotowanie oddzielnej propozycji planistycznych rozwiązań alternatywnych uznano za zbędne i nie wnoszące nic nowego do projektu planu. Eksploatacja wszelkich inwestycji, zarówno nowo wprowadzanych, jak i modernizowanych, jest ściśle związana z wdrażaniem nowoczesnych z punktu widzenia współczesnej wiedzy oraz bezpiecznych dla środowiska i zdrowia ludzi rozwiązań technologicznych. Przy sporządzeniu prognozy wykorzystano również inne dostępne publikacje, dokumenty i raporty dotyczące gminy Łomianki opracowane przez inne instytucje, a dotyczące środowiska i zmian w nim zachodzących. Dostępne opracowania pozwoliły na sprawdzenie, w jaki sposób proponowane w projekcie planu rozwiązania przestrzenne dostosowane są do uwarunkowań przyrodniczych terenu.

Poniższe wnioski mają charakter ogólny: Prognoza nie jest dokumentem rozstrzygającym o słuszności realizacji zamierzeń inwestycyjnych przewidzianych w projekcie planu, a jedynie przedstawia prawdopodobne skutki, jakie niesie za sobą realizacja projektu planu na poszczególne elementy środowiska w ich wzajemnym powiązaniu, ekosystemy, krajobraz, a także na ludzi, dobra materialne i dobra kultury. Wypełnienie wszystkich obowiązków podanych w projekcie planu oraz późniejsze ich przestrzeganie pozwoli na zminimalizowanie zagrożeń związanych z nowym zainwestowaniem.

17. STRESZCZENIE

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko dotyczy projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru zachodniej części sołectwa Łomianki Dolne. Celem prognozy jest określenie skutków wpływu realizacji projektu planu na środowisko, a także przedstawienie rozwiązań eliminujących negatywne skutki tych ustaleń na poszczególne elementy środowiska. Niniejsza prognoza została opracowana na podstawie art. 51 ust. 2 ustawy „o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko”.

Projekt planu wprowadza na przedmiotowym obszarze następujące przeznaczenie terenu: MN – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, Up – teren zabudowy usług publicznych, US – tereny zabudowy usługowej sportu i rekreacji, U – tereny zabudowy usługowej, RM – tereny zabudowy zagrodowej, ZN – tereny zieleni w chronionym krajobrazie, ZNw – teren zieleni w chronionym krajobrazie z wodami powierzchniowymi, WP – teren wału przeciwpowodziowego, KDZ – teren drogi publicznej klasy zbiorczej, KDL – tereny dróg publicznych klasy lokalnej, KDD – tereny dróg publicznych klasy dojazdowej, KPJ – tereny publicznych ciągów pieszych z możliwością dojazdu, KP – teren placu publicznego, KS – teren parkingu publicznego.

Głównym celem projektu planu jest wprowadzenie ładu przestrzennego oraz ochronę istniejących wartości przyrodniczych i krajobrazowych analizowanego obszaru. Uchwalenie planu w przyjętej formie pozwoli na zatrzymanie chaotycznie rozwijającej się zabudowy oraz właściwą ochronę chronionych gatunków i siedlisk przyrodniczych. Dostosowanie funkcji, struktury oraz intensywności zagospodarowania do uwarunkowań środowiska przyrodniczego przyczyni się do zrównoważonego rozwoju. Przyjęty sposób zagospodarowania ma na celu przede wszystkim poprawne funkcjonowanie przestrzeni przy uwzględnieniu obecnej presji inwestycyjnej i potrzeb w zakresie obsługi komunikacyjnej.

Oceniając ustalenia dla nowych przeznaczeń terenów pod kątem zabezpieczenia środowiska i zdrowia ludzi oraz prawidłowego gospodarowania zasobami przyrody należy stwierdzić, że wskazane sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania na środowisko poszczególnych przedsięwzięć inwestycyjnych są wystarczające. Na podstawie zapisów w projekcie planu można stwierdzić, iż działania przewidujące kierunki rozwoju nie wskazują na możliwość jakiegokolwiek oddziaływania transgranicznego mogącego objąć większy obszar niż określony granicą opracowania. Wszystkie prowadzone działania ze względu na swój charakter będą dotyczyły

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OBSZARU ZACHODNIEJ CZĘŚCI SOŁECTWA ŁOMIANKI DOLNE

jedynie obszaru objętego planem, a oddziaływanie poszczególnych elementów będzie miało przede wszystkim charakter lokalny. Projekt planu określa szereg celów operacyjnych, które zakładają zapobieganie, ograniczenie lub nie dopuszczenie do ujemnego oddziaływania na środowisko. Przyjęte rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie negatywnych oddziaływań na środowisko służą ograniczeniu negatywnych oddziaływań na środowisko poszczególnych sposobów zagospodarowania i zainwestowania terenów przewidzianych planem i pozwalają na stwierdzenie, że w zakresie polityki przestrzennej i kierunków rozwoju, zachowują zasady ochrony obszarów aktywnych biologicznie i zabezpieczenia ciągłości struktur przyrodniczych.

Prognoza nie jest dokumentem rozstrzygającym o słuszności realizacji zamierzeń inwestycyjnych przewidzianych nowymi ustaleniami projektu planu, a jedynie przedstawia prawdopodobne skutki, jakie niesie za sobą realizacja ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska w ich wzajemnym powiązaniu, ekosystemy, krajobraz, a także na ludzi, dobra materialne i dobra kultury. Wypełnienie wszystkich obowiązków podanych w projekcie planu oraz późniejsze ich przestrzeganie pozwoli na zminimalizowanie zagrożeń zarówno w obrębie terenów będących przedmiotem planu, jak i na terenach sąsiednich.

Podsumowując należy stwierdzić, że niniejsza prognoza opisuje oddziaływanie funkcji przyjętych w projekcie planu na etapie realizacji i eksploatacji oraz przedstawia szczegółową analizę i ocenę przewidywanych (niekiedy hipotetycznych) oddziaływań w poszczególnych aspektach.

18. ZAŁĄCZNIKI GRAFICZNE

Załącznik nr 1

- Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru zachodniej części sołectwa Łomianki Dolne.